

et Byggeforetagende, der spænder over et Areal af 4,500 Kvadrat-Alen og drejer sig om Summer til et Totalbeløb af nær op mod 2 Mill. Kr.

Aktieselskabet gav sig glad i Gang med at udføre disse Arbejder, da de havde indgaaet denne Kontrakt med Ministeriet for offentlige Arbejder. De udførte alt, hvad der blev dem paalagt, og der er ikke af den nedsatte Komité paa noget Punkt klaget over, at noget Arbejde ikke blev udført tilfredsstillende, og at det ikke var færdigt i rette Tid. Af saadanne Arbejder, der skulde udføres, og som Kommissionen fordrede udført, kan fremhæves, at Bygningen blev inddelt efter de specielle Fordringer, altsaa ikke til et Teater, men til en Telegrafbygning. Skillerummene blevne gjorte $\frac{1}{3}$ Gang tykkere end oprindeligt bestemt; Døre, Karme, Paneler, Brandmure, Pakdækning, elektriske Anlæg, sanitære Anlæg, Varme- og Ventilationsanlæg osv. blev ændrede, til Dels saa fuldstændigt, at da bagefter Handelen gik tilbage, og Staten ikke købte Bygningen, blev f. Eks. af Ventilationsanlægget intet af det oprindelige benyttet, men det hele maatte laves om endnu en Gang.

Loven strandede, og som rimeligt er synes Aktieselskabet „Gammel Mønt“, at det ikke er blevet behandlet saa overordentlig fint af Statsmagten, skønt det havde henvendt sig til to Ministerier. Først havde de forsøgt deres Lykke hos Justitsministeriet, og det førte til, at de fik et Løfte, men en anden Mand fik Bevillingen, og et andet Teater blev opført paa Vesterbro. Dernæst havde de henvendt sig til Ministeriet for offentlige Arbejder. Det førte til, at de fik en Kontrakt, der var betinget af Rigsdagens Samtykke, og hvorefter Staten skulde købe Bygningen til Telegrafbygning, naar de med stor Bekostning indrettede den dertil. De havde indrettet den til Telegrafbygning, alt var fiks og færdigt. Saa strandede det, og der stod de, og Statsmagten lod ikke til saa meget som at ville give dem et godt Ord derfor, langt mindre yde nogen Erstatning.

Nu have disse beskedne Folk, der danne Aktieselskabet „Gammel Mønt“, søgt om en Erstatning, skønt de i deres Hjertemene, at Statskassen vilde være — jeg vil ikke bruge det Ord, der ofte er blevet saa meget misbrugt, moralsk forpligtet, men lad os sige — forpligtet, som Forpligtelsen er mellem honette Forretningsmænd, til at erstatte dem den Merudgift, som ved Ministeren for offentlige Arbej-

ders Indgriben var bleven paalagt dem. Det vil være en Sum, som antagelig vil andrage 3—400,000 Kr. De søge nu, hvad de selv beregne til omtrent $\frac{1}{4}$ af dette Tab. De give deres ærbødige Andragende ind til Statsmagten om, at Statskassen vil hjælpe dem saa langt som at give dem dette lille Bidrag til at mildne de Smerter, de have lidt ved dette mislykkede Foretagende. At dette Foretagende mislykkedes, har medført total Ruin for en hel Skare Haandværkere og Entreprenører, ligesom det har medført Ruin for selve Byggeselskabet. Dette Andragende har været indsendt til Trafikministeren, der ikke har fundet Anledning til at gøre noget derved. Det er nu blevet indsendt til det høje Folketing, hvis Udvalg, Finansudvalget, i Betænkningen under Nr. 44 kort og godt meddeler, at Udvalget gør ikke Indstilling.

Jeg bringer Sagen paa Bane her i Dag og vil haabe, at der af den højtærede Minister i Overensstemmelse med de Synspunkter, der ere blevne gjorte gældende fra den højtærede Finansministers Side, da Talen var om Statens Forpligtelser i Anledning af Bankgarantien, vil lyde nogle Ord til Beroligelse for Aktieselskabet, og som maatte tyde paa, at deres Sag var, om end ikke nu, saa dog i Fremtiden ikke helt haabløs. Hvis noget saadant sker, vil jeg tage mit Ændringsforslag tilbage og haabe paa, at vi ad Aare ville kunne komme tilbage til denne Sag og gøre nogen Ret og Skel overfor de skadelidte, thi, som jeg før har haft Lejlighed til at sige: Der maa gælde samme Moral i Handel og Vandel mellem Stat og private som mellem honnette Forretningsfolk indbyrdes, at ikke den ene skal benytte sin Overmagt i Forholdet til at knuse og forurette den anden.

Andreasen: Jeg har sammen med det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen) foreslaaet at henvise til Ministeren for offentlige Arbejder et Andragende fra Godsekspeditorerne af 2den Grad ved Statsbanerne L. N. Hansen af Nykøbing og T. A. N. Stangerup af Næstved om forbedret Lønningsancienmetet. Jeg skal, hvad denne Sag angaar, tillade mig at henvise til den udførlige Beretning, der findes i Betænkningen under Nr. 114. Jeg beklager, at det ærede Finansudvalg, der har haft denne Sag til Behandling, ikke har fundet Anledning til at foreslaa at henvise Andragendet til den højtærede Trafikminister. Som det fremgaar af Bemærkningerne, er Grunden til, at der be-